

Referat despre cronicarii moldoveni

Grigore Ureche a intampinat mari dificultati in redactarea Letopiseturii Moldovei pentru ca era primul care scris in limba romana si nici vocabularul, nici topica nu erau bine fixate.

De aceea, fraza lui este stangace, greoale, pare infantila, austera. Din aceste mitive, Eugen Negrici a vorbit despre "naratiunea pura sau nuda sau colturoasa".

Ureche isi incepe scrierea cu al doilea descalecat din 1359, invocand episodul cinegetic cu descenderea lui Dragos Voda din muntii impaduriti ai Maramuresului.

Ureche a valorificat izvoare autohtone scrise in slavona si straina, in special poloneze si latine.

Sunt retinute fapte mai ales din timpul lui Alexandru cel Bun, dar cea mai mare parte a letopiseturii se refera la Stefan cel Mare, in timpul caruia Moldova atinge apogeu.

Peroada post- Stefan este de fapt o succesiune de nenorociri, calamitati, catastrofe, astfel incat, tonul cronicarului se schimba radical si ne putem da seama ca tara este in regres si continua sa ofteze dupa marea domnitor.

Cele mai des intalnite scene sunt cele de lupta. De aceea, fraza lui Ureche este foarte dinamica, este bogata in verbe si adverbe. Nicolae Manescu a vorbit de energia discursului lui Ureche, de economia de mijloace, de claritatea stilului si a tras concluzia ca putem discuta despre "clasicismul acestui cronicar".

Neavand predecesori, Ureche a fost nevoie sa creeze o limba literara si a organizat fraza pe principiul coordonarii, adica in registrul popular, accesibil.

Miron Costin, din punctul de vedere al limbii literare, il va lua ca model pe Ureche si isi va dezvolta fraza, care va deveni una plina de subordonate, chiar complicata si, de multe ori, foarte lunga.

Costin este mult mai cult decat ureche si e capabil sa plaseze evenimentele dion Moldova intr-un cadru mai larg, european. Pe de alta parte, daca Ureche are un timbru neutru, si grozavile pe care le povesteste sunt nemarcare afectiv, Miron Costin este un participativ si tot ce scrie poarta amprenta emotiei, asadar, putem discuta de patetismul cronicarului.

Costin vede peste tot apropierea mortii, vede degradare, dezolare, observa la tot pasul vulnerabilitatea fiintei, nesiguranta vietii.

Ion Neculce se simte dator sa continue efortul inaintasilor sai si anume pentru perioada 1761-1723, dar mentalitatea sa este mult deosebita de cea a lui Ureche si Costin.

Prin limba sa ascunsa si prin spiritul barfitor, revendicativ, el seamana mai degrabă cu un cronicar muntean (Radu Popescu, Radu Greceanu).

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Predoslovia letopisetului arata limpede ca autorul acorda foarte putin credit izvoarelor, cu motivatia ca a scris singur dintru sa stie.

Prin urmare, mentalitatea lui Neculce este una folclorica si dupa stilul liresc al lui Costin, Neculce reprezinta reintoarcerea la traditia populara.

Felul cum intlege sa isi prezinte corpusul de anecdoti si legende, grupate sub genericul "O sara de cuvinte" pledeaza pentru acelasi lucru : "Cine va voi sa le creada, bine va fi, iar cine nu va voi, iar bine, cum ii va fi voia, asa va face".